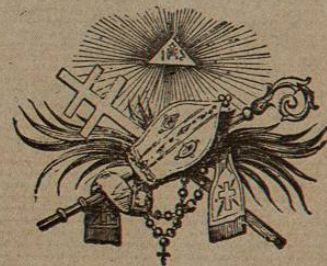

EDICTUM

QUINTI EPISCOPORUM CONGRESSUS

PROVINCIAE MECHOACANENSIS

MORELIAE HABITI

MORELIAE

EX TYPOGRAPHIA AUG. MARTINEZ MIER

1912

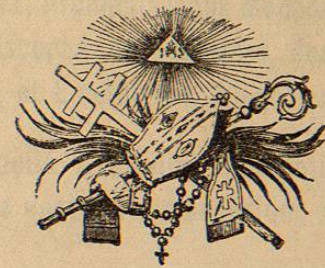
*Sa Pbro Lic
Apolinar Rangel
"Coleg. Maria Inmaculada"*

EDICTUM

QUINTI EPISCOPORUM CONGRESSUS

PROVINCIAE MECHOACANENSIS

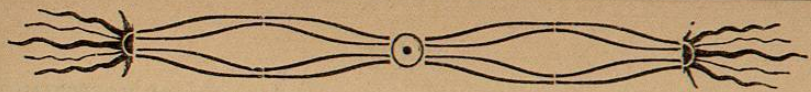
MORELIAE HABITI

MORELIAE

EX TYPOGRAPHIA AUG. MARTINEZ MIER

1912

EDICTUM

LEOPOLDUS RUIZ, Archiepiscopus Mechoacanensis, Emmanuel Rivera, Episcopus de Querétaro, Ioseph Otho, Episcopus Zamorensis, et Emetherius, Episcopus Leonensis.

Omnibus et singulis Capitulis, Sacerdotibus cleri saecularis aut regularis nostrarum dioecesium, salutem in Domino.

VENERABILES FRATRES:

IN quinto Congressu Patrum huius Provinciae Mechoacanensis Edictum in secundo Congressu promulgatum ita reformare et augere decrevimus prout hic iacet.

Nihil refert optimas leges ferre si hae ab eis ad quos attinet non servantur: atque comperta res est, eo maiori splendore societatem quamlibet lucere, quo maior est in eius membris legis existimatio ac plenior exequutio.

Omnes ergo et singulos viros ecclesiasticos nostrarum dioecesium in Domino hortamur ut has praescriptiones saepe legant, mente retineant, magni habeant ac sedulo adimpleant; haec enim omnia non possunt non cedere in bonum Ecclesiae, animarum salutem Deique gloriam.

1. Singuli parochi serio cogitent urgere quammaxime ut praemuniant operarios ab insidiis Socialismi; quare mandamus ut in singulis paroeciis circuli operariorum catholici instituantur ac maxima cura foveantur ad normas ab Ordinario sancitas.

2. Parochos et caeteros confessarios graviter monemus ut semper et cum quolibet poenitente inquirant an legat ipse, vel sinat legere suis subditis, filiis, famulis vel aliis quomodocumque inservientibus, periodica folia acatholica: et cum iis qui huic lectioni dant operam, vel ei quomodocumque favent, sequantur regulas probatorum auctorum, et procedant, si casus ita exigat, usque ad denegandam absolutionem.

Eosdem parochos, confessarios et moderatores piarum sodalitatum graviter monemus, ut serio excitent socios piarum consociationum ut abhorreant a lectione pravorum periodicorum vel libellorum, necnon pariter excitent moderatores et moderatrices collegiorum et scholarum ut alumnos suos frequenter doceant ab his lectionibus longe abesse.

3. Singulis annis, die 12 Octobris, vel proximiori dominica, Missa sollemnis in singulis Ecclesiis Cathedralibus vel parochialibus nostrae Provinciae celebretur, in gratiarum actionem pro dono fidei, invitatis fidelibus ut ad Sacram Communionem accedant eo die, et ea intentione ut

peccata eorum qui fidem amisserunt expientur, et ut liberentur ab hoc damno qui lectione periodicorum et librorum pravorum, vel cum acatholicis familiaritate, in periculo fidei amittendae versantur.

4. Sacerdos qui sciat in se calumniam inferri a periodico quocumque, praevia Episcopi venia, curet statim eam repellere apud civilia tribunalia.

5. Parochi et Confessarii sedulo curent pueros abducere a frequentandis scholis, in quibus iudicio Episcopi, periculum adest fidei vel morum. In confessionali igitur parentes, et alii ad quos pertinet, interrogandi sunt de scholis ad quas mittunt filios vel pueros quorum tutelam habent.

6. Meminerint parochi sub gravi obligatos esse ad catechesim puerorum, homiliam in missa parochiali et explanationem doctrinae christianae pro populo diebus dominicis iuxta praescripta in Const. «Acerbo nimis» SS. D. N. Pii Papae X, circa quas obligationes specialis erit inquisitio in Dioecesis visitatione. Commendamus insuper parochis ut curent habere in sua paroecia diebus dominicis et festis, ubi id fieri possit, missa pro pueris qui catechesi intersunt, in qua missa ipsa eisdem explicetur ac brevis sermo pro ipsis habeatur.

In votis est Episcoporum huius Provinciae Sacerdotes missionarios dioecesanos instituere qui sacras expeditiones inter rucolas agant eorum necessitatibus accomodatas, non solum eos in doctrina christiana, sed etiam in iis quae ad civilem vitam iuvant instituendo. Interea curent parochi rucolas aliquoties visitare de hisque omnibus instruere.

7. Facultas abeundi a dioecesi clericis propriis, vel manendi in dioecesi clericis extraneis, numquam indefinite concedatur; sed ad summum per sex menses: si protrahenda sit ob infirmitatem, non fiat nisi de attestatione probatorum medicorum; si vero propter aliam causam, exigatur commendatio specialis Episcopi proprii.

8. Ut nullo praetextu fideles aegroti, qui multum distant ab Ecclesia parochiali, SSmo. Viatico priventur, exscribimus sequentia urgentissima decreta Concilii Plenarii Americae Latinae:

«Art. 532. Dolemus plurimum, quod in nonnullis regionibus nostris, praesertim in locis ruralibus et suburbanis plus minusve remotis ab Ecclesiis parochialibus, frequentissimi sint casus, in quibus infirmis vita periclitantibus Sacramenta Poenitentiae tantum et Extremae-Uncionis ministrantur, omissa SS. Viatico. Quocirca, graviter onerantes conscientiam omnium Rectorum animarum, eis districte precipimus, ut nulli deinceps infirmo, vita periclitanti, directe vel indirecte, denegare audeant validissimum auxilium SS. Viatici. Immo non renuant parochi SS. Eucharistiam iterum et tertio deferre ad aegrotos, qui, perseverante eodem morbi periculo, illam saepius, etiam per modum Viatici, si quidem naturale ieiunium servare nequeant, suscipere cupiant.»

«Art. 533. Scientes vero damnabilem huiusmodi praxim inanibus rationibus a plurimis defendi, Ordinarii prae oculis habeant sequentes normas Sanctae Sedis, videlicet: a) «Aegrotis morti proximis cuiuscumque sint conditionis, quamvis in sordido ac vili degant loco aut tugurio, sacrum Eucharistiae Viaticum deferatur, cum apud Deum nulla sit

acceptio personarum, ac pro nostra salute nec stabulum nec crucis ignominiam exhorruerit.» (*Alexand. VII, Const. Sacrosanti, 18 Ian. 1658.*) b) «Quotiescumque SSmum. Eucharistiae Sacramentum ad infirmos seu publice seu occulte respective deferri poterit, deferendum esse.» (*S. Congr. de Prop. Fide, 14 Dec. 1668.*) c) Viaticum ministrandum est infirmis etiam rudioribus et neophitis quamvis ignavis, dummodo sattem discernant cibum spiritualem a corporali, cognoscendo et credendo in Sacra Hostia praesentiam Christi Domini.» (*S. Offic., 10 April. 1861.*) d) Quodsi longius aut difficilius iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas in quo sacramentum defertur, in bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, et ita ad pectus alligare atque obstringere, ut neque decidere neque e pyxide excuti Sacramentum queat.» (*Rit. Rom. de com. infirm.*) Quodsi, ratione extraordinariae distantiae, vel aliis gravissimis de causis, quasi insuperabile aliquod impedimentum occurrat, parochi stent normis a proprio Ordinario praescriptis, qui hac in re procedat, prae oculis habitis decretis et instructionibus Sanctae Sedis.»

Modus autem qui communiter erit in praxi adhibendus ad obediendum praefatis decretis hic erit: Statim ac Sacerdos ad aegroti confessionem excipiendam pergat, secum afferat, etiam equitando, SSmum. Eucharistiam, ne iterum magna distantia sit percurrenda.

In casu autem nimis remoto denegationis SSmi. Viatici ob positivam indignitatem aegroti, confessarius prudenter suggerat aegroti praetextum allegandum, ne fama eiusdem periclitetur aut sigillum sacramentale.

9. Parochi meminerint gravissimam esse obligationem quacumque diei vel noctis hora occurrendi, per se vel per Vicarios, ad Sacramenta Poenitentiae, SSmi. Viatici et Extremae-Uctionis ministranda aegrotis, sine ulla mora.

10. Omnibus et singulis Sacerdotibus praecipitur ut frequenter ad sacramentalem confessionem accedant, ad mentem Ecclesiae; eisque enixe commendamus ut id non differant ultra quindecim dies. Episcopus, cum id circumstantiae suadeant, documentum exquirat a Sacerdotibus, ex quo constet haec confessionis frequentia, prudenterque inquirat de authentia et veracitate ipsius documenti.

11. Meminerint Sacerdotes omnes eorum quae per Decretum S. C. C. «Ut debita» sancita fuerunt die 11 Maii an. 1904 circa missas manuales; praesertim vero sequentia prae oculis habeant:

«Utile tempus ad manualium missarium obligationem implendam esse mensem pro missa una, semestre pro centum missis, et aliud longius vel brevius temporis spatium plus minusve, iuxta maiorem vel minorem numerum missarum.»

Item «Nemini licere tot missas assumere quibus intra annum a die susceptae obligationis satisfacere probabiliter ipse nequeat.»

Denique ad exonerendam conscientiam sciant ad Ordinarium mittendum missarum stipendium quarum celebratio intra signatum tempus non sit possibilis. (1)

(1) Meminerint etiam clerici quum de legatis piis agitur aut de quacumque pia foundatione legatarium quemcumque, sive clericum sive laicum, Episcopo debere quamprimum legatum denunciare; etiamsi id testator prohibuerit aut legatarium ab hac obligatione expresse liberaverit. Imo clerici fideles moneant ut Episcopo denuncient legata de quibus notitiam habeant, etsi ipsi legatarii non sint.

12. Parochi singulis annis intra mensem Ianuarium, debita praehabita informatione ac solerti diligentia, folium mittant ad Curiam Episcopalem, in quo pro rei veritate et coram Deo de vita et moribus uniuscuiusque sacerdotis qui parochiae est adscriptus, vel in ea residet, vel anno proxime elapso a parochia discessit, rationem reddat.

13. Enixe comendamus clericis omnibus mutuam fraternitatem in vinculo verae charitatis, ita ut mutuo se adiuvent, seseque erigant in adversis, uno verbo in Christo se diligant: a detractioe fratrum multum abhorreant: superiorum dispositiones numquam factis aut verbis spernant, immo reverenter suscipiant; de gravibus denique aliorum clericorum delictis numquam cum aliis colloquantur, sed superiori ea denuntient. Clerici qui verbis vel scripto quamvis celato nomine, aut per publica folia, peccatum grave detractiois commiserint contra ecclesiasticas personas cuiusvis gradus aut dignitatis, incurrunt in reservationem proprio Ordinario a qua proinde nullus confessarius absolvere potest.

14. Mentalis oratio gravissimum est praeceptum pro Sacerdotibus, quoniam viam perfectionis christianae incedere tenentur. Totis viribus eis igitur commendamus ut quotidie orationi vacent, et quoad fieri possit in Ecclesia ad populi aedificationem. Facile autem id omnes perficere possunt, si per dimidium horae post missae celebrationem in Ecclesia maneat huic obligationi satisfactori.

15. Singulis mensibus vel singulis quindecim die-

bus, iudicio Episcopi, conferentiae ecclesiasticae celebrentur, ad normas cuiusque Dioecesis. Curandum ut singulis mensibus per aliquas horas spirituali recessui vacent Sacerdotes eique ipse Ordinarius praesideat, quod facile erit si simul recessus et collatio habeantur die praesignato.

16. Omnibus, praesertim vero parochis, praecipimus ut sequentia verba Concilii Plenarii serio perpendant, ut ad litteram adimpleatur quod in eis praecipitur,

«Art. 711. *De catechistis ruralibus.* — Compertum est agricolas eorumque familias, procul oppidum degentes ad Ecclesias parochiales, ubi catechismi institutio habetur, non semper, ob locorum distantias aut alia impedimenta, convenire posse. Quamobrem, ne ulla dominici gregis pars in ignorantia eorum, quae de necessitate medii et praecepti omnes scire debent, cum evidenti aeternae salutis periculo, derelinquatur, volumus, ut sacerdotes rite approbati ad officium concionatoris, qui in Ecclesiis vel oratoriis ruralibus sacrum, diebus festis, peragunt, quatenus fieri potest, infra Missam, explicent Evangelium. Durante vero sacrificio Missae actus fidei, spei, charitatis et contritionis, oratio dominica, salutatio angelica, symbolum Apostolorum, decalogi et Ecclesiae praecepta, et sacramenta distincte et tractim recitentur vel perlegantur. Parochus autem, et, si de Parocho agatur, Vicarius foraneus, de huius oneris implemento diligenter inquirere teneantur; et si compererit praefatos sacerdotes in eo implendo negligentes, rem ad Ordinarium deferat, qui prudenti suo arbitrio efficaciter provideat, ne huiusmodi agri-

colae necessaria instructione de iis, quae requiruntur ad salutem, fraudentur.»

Attendentes insuper Patres huius Provinciae ad necessitatem in qua maior fidelium pars versatur audiendi verbum Dei, re mature coram Domino inspecta, praecipimus ut in omnibus et singulis missis privatis, quae ubicumque, etiam in privatis oratoriis diebus Dominicis celebrantur, dicto Evangelio, Sacerdos celebrans fidelibus legat lingua vernacula Evangelium proprium illius Dominicae, aliqua adiecta pia et morali consideratione practica, et fidelium captui accommodata, desumpta, ex ipsa lectione Evangelii. Totum autem hoc, id est, lectio Evangelii et reflexio, non excedat decem minuta. Curent autem omnes congruam praemittere praeparationem, ut haec brevis praedicatio solida sit et fructuosa, sedulo etiam vitent immoderatas reprehensiones et absterneant ab allusionibus personalibus. Sacerdotes qui licentia careant Verbum Dei praedicandi, vel qui exilitate vocis vel alia quacumque de causa praedicare nequeant, ab hac obligatione liberi erunt; ast in hoc casu parochus vel rector Ecclesiae provideant ut aliquis legat Evangelium et brevem eiusdem explanationem ex libro ab Ordinario approbato. Haec concio aut lectio habeatur ex pulpito si Ecclesia vasta fuerit. Si aliquando contingat duas missas simul celebrari in eadem ecclesia parochus curet ut qui ad altare maius celebrat huic obligationi satisfaciat altero sacerdote post Evangelium expectante ut concio finiatur ad missam proseguendam. In Cathedralibus Ordinarii curabunt designare quis sper hac invigilare debeat. Meminerint regulares obligatos esse ad